

Ρεμπέτης

Δευτέρα, 1 Οκτωβρίου 2012
2:13 μμ

65

Ρεμπέτης

η λέξη ρεμβέτης ή ρεμπέτης παράγεται ολόκληρη, με τρόπο φυσικό κι αβίαστο, από τη ρίζα: ρέμβ- και την παραγωγική κατάληξη -έτης (-πχ. Οφειλέτης, οικέτης, διαθέτης κλπ).

Επομένως, ρεμπέτης είναι αυτός που σχετίζεται με την ρέμβη, την περιπλάνηση.

Άλλωστε και η λέξη **ρεμπέτ**, η οποία προφανώς είναι δάνειο από την ελληνική*, στην τουρκική γλώσσα σημαίνει ο άτακτος, όπως και για παράδειγμα και **ρεμπέτ ασκέρ**** όπου σημαίνει ομάδα ή συμμορία ανταρτών ή ατάκτων.

Κατά Μπαμπινιώτη¹⁷¹, ρεμπέτης είναι κάποιος ο οποίος ακολούθησε περιθωριακό τρόπο ζωής, απείθαρχη και αντισυμβατική συμπεριφορά και που συχνά σχετιζόταν με τον υπόκοσμο συμμετέχοντας σε παράνομες δραστηριότητες (π. β. μάγκας, κουτσαβάκης, μόρτης, νταής).

Ετυμολογικά πιστεύει πως είναι αβέβαιης ετυμολογίας η λέξη ρεμπέτης, και πιθανολογεί ότι είναι τουρκικής προέλευσης ή κατ' άλλη άποψη, από την σλαβική λέξη rebjata, πληθυντικός rebenok, που σημαίνει παιδί, παλικάρι.

ΠΗΓΗ [pathfinder](#)

*) ΣΣ: η λέξη ρεμπέτ rebet δεν απαντά σε κανένα τουρκικό λεξικό. Η πλησιέστερη είναι η **Rağbet** που σημαίνει αίτηση, ζήτηση, απαίτηση.

Βεβαία στα τουρκικά το ḡ είναι σχεδόν αφωνο και η λέξη ακούγεται **Rağbet**

Και οι Τούρκοι το πήραν από το αραβικό **rağba** رغبة λέξη σχετική με την πείνα **ραγβέτ** σημαίνει λοιπόν ο αιτών, ο επαιτών, ο ζητιάνος και ειδικότερα ο πειναλέος ζητιάνος, λέξη που δεν παραγεται από το ρεμβω.

[Nisanyan sozluk](#)

) και η λέξη **ασκερ > ΝΕ **ασκέρ** είναι αραβικής προέλευσης **ασκαρ** (askar) και σημαίνει στρατόπεδο και συνεκδοχικά και εντος του στρατοπεδου στρατιωτικο σωμα. Πβλ με το Βυζαντινο **βανδον** και το λατινικο **banda**. Συγγενευει με το συνωνυμο περσικο **laşkar** λασκάρ > βυζαντινο επιθετο, ονομα και επωνυμο Λάσκαρης .

Χαρακτηριστικο το Ελληνικο επωνυμο Ασκάρογλου και οχι Ασκέρογλου όπως θα περιμενε κανεις.

Δες [Nisanyan sozluk](#) **λήμα asker**

Συμπερασμα : το πιθανοτερο η ολη φραση **ρεμπετ ασκερ** να είναι αραβικης προελευσης (**rağba askar**) που σημαίνει στρατόπεδο ή στράτευμα πειναλέων και αλητών , γνώμη που ορθά είχαν οι Αραβες για τους Σταυροφορους.

Ρεμπέτικα τραγούδια

και τους ανήκει δικαιωματικά ο χαρακτηρισμός. Η Γκαίηλ Χολστ, Αυστραλή μουσικολόγος και φιλόλογος, που ήρθε στην Ελλάδα το 1966, ταξίδεψε στην επαρχία, έζησε αρκετό καιρό στην Κρήτη και ανακάλυψε τη δημοτική μουσική και τους αντίστοιχους χορούς. Στο βιβλίο της "Δρόμος για το ρεμπέτικο", μια σημαντική μελέτη γι' αυτό το είδος της ελληνικής μουσικής, ρώτησε πλήθος ανθρώπων σχετικών με το θέμα και δεν κατόρθωσε να σχηματίσει σαφή ιδέα πάνω στην έννοια της λέξης. "Ρεμπέτες και μάγκες είναι το ίδιο πράγμα, αλλά διαφορετικό", απάντησε κάποιος. "Πρέπει να 'σαι χασικλής για να 'σαι ρεμπέτης", είπε άλλος. Επίσης: "Οι αληθινοί ρεμπέτες ήταν όλοι του υποκόσμου", "Οι αληθινοί ρεμπέτες είναι όλοι καλά ανθρωπάκια που αγαπάνε τους φίλους τους, που δεν δοκιμάζουν το χασίσι και σπάνια μεθάνε". "Οι πραγματικοί ρεμπέτες ήταν καλοί νοικοκύρηδες" κ.λπ., κ.λπ. Εν πάση περιπτώσει, "τα ρεμπέτικα τραγούδια είναι τα τραγούδια του ελληνικού υποκόσμου. Ακριβέστερα, ρεμπέτικα τραγούδια είναι τα τραγούδια των ρεμπέτηδων. Τους ρεμπέτες τους λένε και μάγκες", γράφει ο Πετρόπουλος. Το αυθεντικό ρεμπέτικο τραγούδι αναπτύχθηκε στον

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1092

Συγγραφέας: ΤΑΣΣΟΣ ΣΚΟΡΕΛΗΣ
Τίτλος: ΡΕΜΠΕΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ
Εκδότης: ΠΛΕΘΡΟΝ
Έτος: 1977

103975409

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ